

Становище

от доц. д-р Гургана Маринова – член на научно жури в конкурс за заемане на академичната длъжност „професор“ по научната специалност „Наказателен процес“, област на висшето образование „Стопански, социални и правни науки“, научно направление 3.6 „Право“, обявен от СУ „Св. Климент Охридски“

относно научноизследователската и преподавателска дейност на доц. д.ю.н. Георги Митов

Доц. д-р Георги Митов завършва Юридическия факултет на Софийския университет през 1988 г. През 2010 г. получава образователната и научна степен „доктор“, а през 2016 г. – „доктор на юридическите науки“. Към настоящия момент е заместник-декан и доцент по наказателен процес в Юридическите факултети на Софийския и Великотърновския университети, в които води и лекции и по сродни учебни дисциплини. Член е на редколегиите на списания „Съвременно право“ и „De jure“ и на ръководни органи на няколко неправителствени организации. Бил е зам.-председател на Комисията по помилване (2002 – 2012 г.) и член на Правния съвет към президента (2006 – 2012 г.), както и член на експертна работна група за правно-политически анализ към министър-председателя (2006 – 2009 г.). Наред с това е участвал като лектор и експерт в множество проекти и работни групи. Адвокат е в Софийска адвокатска колегия.

Доц. Георги Митов участва в конкурса с монографията „Наказателни дела от частен характер“. С.: Сиби, 2017, 292 с. и с шест статии, четири от които са по темата на монографията.

Макар относителният дял на наказателните дела от частен характер да е изключително малък, те поставят интересни теоретични и практически

въпроси, които са истинско предизвикателство за всеки изследовател. За съжаление обаче за дълъг период от време те бяха пренебрегвани от научната мисъл, затова появата на цялостно изследване на материята е актуално, необходимо и полезно както за научната общност, така и за законодателя и практикуващите юристи. В този смисъл трудът на доц. Митов има като цяло приносно значение. Още повече, че той е резултат от научните изследвания на един утвърден учен. Неговите знания и опит му позволяват да разгледа както чисто теоретичните, така и практическите аспекти на проблема с впечатляваща дълбочина и вещина. Анализът на действащото законодателство и съдебна практика е изключително детайлен, затова не са случайни и множеството предложения *de lege ferenda* за запълване на налични празнини и за преодоляване на противоречия или неправилни решения. Някои от заеманите позиции могат да се определят като дискуссионни, но никоя от тях не е голословна, неосмислена или лесно оборима. Всички тези са ясни и добре аргументирани.

Монографията се състои от увод, три глави, заключение и библиография. Обосновано в глава първа са изведени някои общи, принципни въпроси относно делата от частен характер – за същността на частното начало и частното обвинение, за насрещното частно обвинение, за правомощията на прокурора във връзка с престъпленията от частен характер.

Глава втора е посветена на фигурата на частния тъжител, като са разгледани предпоставките за конституирането му и процесуалното му положение. След това самостоятелно място е отделено на анализ на чл. 83 НПК (уреждащ правото на пострадалия от престъпление от частен характер и на подсъдимия, да искат съдействие от органите на МВР), чието практическо приложение никога не е било лесно и непротиворечиво. Безспорно във всеки цялостен труд, посветен на делата от частен характер,

място трябва да намери и анализът на специфичните основания за прекратяване на тези дела, което доц. Митов е направил в самостоятелен параграф на глава втора. И накрая е обърнал внимание на един въпрос, който често се пренебрегва в научните съчинения – този за разноските. Той обаче има важно практическо значение. Затова основателно намира място в монографията, анализиран е критично, като авторът е констатирал редица празнини и е направил своите предложения за преодоляването им.

Глава трета е посветена на самото производство по наказателните дела от частен характер. Последователно са разгледани особеностите на тези дела във всички стадии на съдебната фаза на наказателния процес, вкл. извънредния стадий по възобновяване на наказателни дела и стадия по провеждане в изпълнение на влезлите в сила съдебни актове.

Конкретни приноси се откриват във всички части на монографичния труд. Без претенции за изчерпателност сред тях бих искала да посоча:

- Анализа на релевантните изменения в НПК (ДВ, бр. 62 от 4.08.2017 г. в сила от 5.11.2017 г.), констатирането на някои противоречия и неясноти, които те създават, както и направените предложения за преодоляването им. Тук се отнасят критичните бележки към чл. 50 НПК, установените проблеми във връзка с конституирането на граждански ищец по делата от частен характер и др.
- Анализа на редица въпроси, свързани с частната тъжба, и произтичащите от него предложения: предложението, заедно с тъжбата да се представят и доказателствата, на които се основа; обосноваването на началния момент, от който тече срока за подаването ѝ; аргументираната подкрепата на установената съдебна практика съдията-докладчик да дава срок за отстраняване на неточности и пропуски в тъжбата и др.
- Изясняването на началния момент, от който възниква фигурата на частния тъжител – разпореждането на съдията-докладчик за

насрочване на делото в съдебно заседание, както и на правата на частния тъжител, вкл. и на тези, уредени единствено в Особената част на НПК;

- Анализа на изискването правната квалификация на деянието, описано в частната тъжба, да се дава от съдията-докладчик. Доц. Митов подкрепя тезата, че това противоречи на ЕКПЧ, затова прави предложение правната квалификация да бъде задължение на частния тъжител. Но с оглед на действащата уредба той правилно отбелязва необходимостта от промяна в чл. 287, ал. 6 НПК, която да позволи при определени предпоставки изменение в правната квалификация от съда, който разглежда делото. Като принос следва да се отчетат и изразените становища и направени предложения във връзка с останалите алинеи на чл. 287 НПК, касаещи делата от частен характер.
- Множество конкретни приноси се откриват при излагането на особеностите в процесуалното развитие на делата от частен характер. Например, предложението съдията-докладчик да може да прекратява делото поради това, че описаното в тъжбата представлява престъпление от общ характер; изясняването на уважителните причини за неявяване на частния тъжител и тълкуването, че те трябва да важат и за неговия повереник; посочване на затрудненията при упражняване на някои от правомощията на въззивния съд и предлагането на решения за преодоляването им; предложението за по-широко участие на частния тъжител в стадия по привеждане в изпълнение на влезлите в сила присъди и т.н.

Отново бих искала да подчертая цялостното си впечатление от труда - той е написан от един изграден учен с богат теоретичен и практически опит и с широк поглед върху наказателния процес. Това обяснява задълбочения анализ, влизането в детайли, които традиционно остават

незабелязани, ясно изразената лична позиция, направените обосновано и със самочувствие конкретни предложения *de lege ferenda*, с които се търсят конкретни решения на установените проблеми.

Тези качества на доц. Митов като учен се потвърждават и от другите му публикации, напр. доклада му „Някои въпроси по обжалването и протестирането на разпореждането на съдията-докладчик (чл. 249, ал. 3 НПК) и определението на първоинстанционния съд (чл. 288, ал. 2 НПК) за връщане на делото на прокурора“, публикуван в сборника „Наказателното законодателство – традиции и перспективи. Сборник доклади“, издаден от Университетско издателство „Св. Климент Охридски“ през 2016 г.

Широките му научни интереси се доказват от това, че чете лекции освен по наказателен процес и по сродни научни дисциплини като Международно сътрудничество по наказателни дела, Международен наказателен процес, Наказателно-изпълнително право.

В заключение, представеният монографичен труд, останалите публикации, както и цялостната научноизследователска и преподавателска дейност на доц. д.ю.н. Георги Митов обосновават категоричния извод, че той отговаря на всички изисквания на ЗРАСРБ и ППЗРАСРБ за заемане на академичната длъжност „професор“. Поради това убедено препоръчвам на Факултетния съвет на Юридическия съвет на СУ „Св. Климент Охридски“ доц. д.ю.н. Георги Митов да бъде избран на тази длъжност.

09.01.2018 г.

Доц. д-р Гергана Маринова